

انټرنیټ، مطبوعات، او مور

نن سبا، د انټرنیټ، سیلفون، فکس، سمدستي الکترونيکي اړیکو او شبکو، نړیوال جال او تړاو، او لنډه دا چې د گلوبالېزېشن پېر او وخت دی. هر څه د گلوبالېزېشن په طلسم کې بند او راګېر دي. ټول جهان، هېوادونه، سیمې، او قومونه د گلوبالېزېشن په غبښتلي، تک سپین، او نا مریې تار باندې داسې سره پېښلي سوي دي چې جلا کول یې تر ډېره حده ناممکن او زیانمن سوي دي. ګرده نړۍ ارتباط او اړیکې سره لري. تلوار او بېره ډېره سوېده. د موټر، طیارې، تېلفون، خبرونو، او معلوماتو سرعت ګرندی سوی دی. کار چټک او زیات سوی دی. ټول جهان په یوه واره کلي بدل سوی دی. د مخکې تناوونه را لنډ سوي دي. تگ را تگ زیات سوی دی. د علم او ساینس بازار تود سوی دی. ساینس او ټیکنالوژي د ثروت د جوړولو لپاره مهمې زېرمې ګرځېدلي دي. نور عصري علوم، ساینس، او ټیکنالوژي یوازي د اروپايي نژادونو په انحصار کې ندي، بلکې د خاوریني کرې شاوخوا د علم او ټیکنالوژي نوي او متبکر مرکزونه را غوټېدلي دي. چین، هند، او جنوب شرقي اسيا د جهاني تولیداتو او ټیکنالوژي په مهمو مرکزونو بدل سوي دي. د جهاني اقتصاد په جال، کړۍ، او څرخ کې ټول عالم بند او اسیر دی. هر څوک د جهاني قیمتونو تر فشار لاندې دی. د نړیوال کلتور او ثقافت پل او اثر هر ښار، هر کلي، او هر یې ټولني ته رسېدلی دی. په بل عبارت، هر څه جهاني سوي دي. که چېرې په امریکا کې اقتصاد خراب سي، د منفي او بدو څپو اثرات یې تر چین، هند، اروپا، جنوبي امریکا، افریقا، ایران، پاکستان، او حتی تر کابل او کندهار پورې هم رسېږي. د نیویارک د سټاک مارکیټ او پولي موسساتو نبض او څرخ د جهان پر ټولو پولي پالیسیو او نرخونو باندې اغېزه بندې. اقتصاد، تجارت، تولیدات، کمونیکیشن، کلتور، او حتی سلیقي، مود او فیشن هم نړیوال رنگ او خوند اخیستی دی. هرڅه سټېنډرډ سوي دي. بسته بسته سوي دي. د ټولو نرخ معلوم دی. د دې نوي او حیرانونکي نړیوال جال او شبکو په سرکي انټرنیټ د برېښنا په منډه روان دی.

لږې لنډې مقدماتي څخه را وروسته، مور افغانان مجبوره یو چې لږې ټیکنالوژي څخه د مطبوعاتو او علمي اسانتیاوو د برابرولو په برخه ډېره گټه واخلو. پښتانه باید پدې برخه کې تر بل هر چا ډېر زیار وباسي. ځکه زموږ پاپښت، هستي، او ژوند له جدي خطرونو سره مخامخ دي. د دغه خبرداري د ملاتړ لپاره لاندې څو دلایل وړاندې کوم.

لمړۍ، پښتانه سیاسي واحد مرکز نلري. په بل عبارت، خپل حکومت نلري. د پښتنو په پراخو سیمو کې سیاسي اقتدار پردی، وېشلی، او نامعلوم دی. ټول متفرق او شندلي دي. په اکثره سیمو کې، مطلقه انارشي حاکمه ده. ځینې سیمې د مذهبي مسلح ډلو تر ولکې لاندې دي. پر ځینو نورو ښارونو او سیمو باندې یې څو مختلف حکومتونه واکمن دي. د کابل حکومت بې پروا، بې غوره، او ناسکه دی. کندهار وران، هېر، او د یوې ناکامي او ګمراه مذهبي څپې په څرخ کې اسیر او خور دی. د کندهار په شاوخوا سیمو کې د پښتنو د یوې موجه سیاسي غوښتنې لپاره د مبارزې، مخالفت، او تلابن واګې او اختیار د پردو په لمسونه د یو لړ ملایانو او طالبانو د غور او تک تور طلسم په جادو کې راګېر دی. همدا وجه ده چې دننه په افغانستان کې تر اوسه پورې نه حکومت مشروعیت تر لاسه کړی دی او نه هم طالبانو. زه یقین لرم چې د دغو ډلو د ګډېدو، اتحاد، او ایتلاف نسخه به هم ستونزه حل نه کاندې. بلخوا، پېښور، مظلوم، ورک، او بې واکه دی. فرهنگ او ژبه یې لوټ او تالا ده. شاوخوا سیمې یې تل نارامه، ناکراره، او محاصره دي.

دوهم، پښتانه مجبوره دي چې خپل غم پخپله وخورې. پر خپلو متو باندې تکیه وکړي. د بل چا لاسته کېښي نه شي. خپلې ملاوي وټري. او خپله ستونزه پخپله فیصله کاندې. د خپلې ژبې د ساتلو او تقويې لپاره له انټرنیټ څخه پراخ او هر اړخیز کار واخلي. په همدې وسیله خپله ژبه او کلتور ژوندي وساتي. خپلې ژبې ته له همدې لارې خدمت وکړي. زموږ لیکوالان، مبصرین، ژورنالیستان باید لمړۍ خپلې لیکنې د انټرنیټ له لارې خپرې کړي. په خارج کې، ټول افغانان آنلاین دي. حتی په داخل کې هم اکثره ښاري او باسواده خلک انټرنیټ ته لاسرسی لري. ایمیل او اکاونټ لري. مور افغانان کولای سو چې د انټرنیټ له لارې خپلمنځیني سالم بحثونه، ارزښتناکه فرهنگي کارونه، د یوې آنلاین فرهنگي ټولني د جوړولو بندو بست، او د نورو کلتوري او ژورنالیستي کارونو لپاره ګډ کار، خدمت، او

مبارزه وکولو. دا یو تاریخي ضرورت دی. د پښتو ژبې د پرمختګ او غښتلي کولو لپاره یوه جدي فرهنگي اړتیا ده. ځکه انټرنیټ ستاسې لیکني په بین المللي سويه او په عین زمان کې ټولو لوستونکو ته رسوي. د نړۍ په هر گوټ کې ستاسو لیکني په خپله ژبه انلاین خپرېدای سي. تاسو کولای سئ چې خپل ږغ او نظر ټولو هېوادولو ته ورسوئ. لدې عصري او خارق العادق وسیلې څخه گټه واخلئ. ځکه بسکاره خبره ده چې له جهانه پټېدای نه سو. او د مخکې له کورې څخه وتلای نه سو.

درېیم، په پښتني جامعه کې، پراخه اقتصادي کمزورتیا سته. دېري ناخوالي او تريخي خبري سته. ددغه شان یوې بی نظمه او مرکزې ولس لپاره یوازنی کم مصرفه او عملي لاره انټرنیټ دی. البته، څرگنده خبره ده چې اخبارونو، مجلو، کتابونو، او نور د کاغذ پر مخ خپاره سوي اسناد او مدارک خپل ځای او اهمیت لري، خو انټرنیټ یوه نوي ارزانه، با دوامه، او عملي لاره پیدا سوېده. حتی په امریکا کې، پریس او اخبارونه د یوه داسې نوي رقیب سره مخامخ دي چې هم کم مصرفه دی او هم بی ځوان نسل گرگی دی. د نورو صنعتي او پرمختللو ملکونو په شان، د امریکا ټول مهم اخبارونه، مجلې، کمپنۍ، پوهنتونونه، او دولت او جامعه له انټرنیټ څخه په پراخه پیمانه استفاده کوي. همدا شان، د جهان په اکثرو ملکونو او قومونو کې د انټرنیټ استعمال او موثریت له ورايه څرگنددی. لدې وسیلې څخه باید د خپل قوم او خپلې ژبې د غني کولو او رواجولو په منظور گټه واخلو. کېدای سي د انټرنیټ له لاري د خپل وطن د پوهنتونونو، کتابتونو، ژورنالیزم، او نورو فرهنگي هلو ځلو سره د پام وړ خدمت وکړو. همدا اوس، مور ددې مالي او اقتصادي توان او طاقت نلرو چې اخبار او نور نشرات تر هر چا او هر ځای پوري ورسو. د کاغذ، رنگ، چاپ، او پوستې لگښت یې زموږ په وسه ندی. نو لازمه ده چې د عامه پوهوي او خبرتیا لپاره له انټرنیټ څخه استفاده وکړو. له همدې لاري د یو بل سره اړېه ټینګه کو. ځکه موږ له یو لږ اوږدو او جدي پرابلمونو سره مخامخ یو. د ځانونو په سمبالولو کې لدې وسیلې څخه کار واخلو. انټرنیټ د خوار، غریب، او مستقل منور لپاره کورت او غوري دي. د یوې نامنظمې او شندلي ټولني لپاره یو خدایي سوغات دی. د کم مصرفه انټرنیټ له برکته یو کوچینی او یوازي ږغ هم ليري ځایونو ته رسېدلای سي. هر څوک د نړۍ په هر گوټ کې چې وي د انټرنیټ په برکت سره وصلېدای سي. یو د بل له حاله خبرېږي. پښتنو ته لازمه ده چې د خپلې ژبې، تاریخ، فرهنگي میراثونو د ساتلو په غرض له انټرنیټ څخه حد اعظم استفاده وکړي. د استاد خلیل الله هاشمیان یوه مقوله ده: "افغان کم ځوان او مفت ځوان است." دېره پر ځای او ټپک خبره ده. ددې مزمني ناروغۍ د علاج لپاره انټرنیټ د ښار د عاقل طبیب په لاس جوړ سوي دارو دي. بله دا چې د سپېرې مفلسۍ او خطرناکې خونړیزې دوا هم انټرنیټ دی. د ځوان نسل ادرس هم انټرنیټ دی. هغوی یوازي په ډاټ کام خبري کوي. که چیرې غواړو چې د ځوان نسل سره خبرې وکړو، د هغوی سره اړتباط او څه پېژندګلوي ولرو باید د هغوی د ډاټ کام پته ولرو.

څلرم، انلاین لیکني باید لنډې او د امریکایانو په اصطلاح "تو د پوینټ" وي. مانا ژر دي مطلب وایه! په انټرنیټ کې خلک چندان اوږدې لیکني تر پایه نه گوري. د انلاین ژورنالیزم څخه نیولې بیا تر تبصرو، بلاګونو، او مکالمو پوري هر څه باید لنډ او خلاصه وي. انلاین لوستونکي کم شی مگر ښه شی غواړي. اصلي او نوی مال غواړي.

په پای کې، په متحده ایالاتو کې د جمهوري ریاست په انتخاباتو کې له انټرنیټ څخه استفاده دېره په زړه پوري ده. د ښاغلي باراک اوباما کامیابي پدې کې ده چې ځوانان یې د انټرنیټ له لاري منظم کړل، له انټرنیټ څخه یې د یوې غښتلي او موثري انتخاباتي وسلې په توګه کار واخیست. اوباما له انټرنیټ څخه داسې استفاده وکړه چې ښایي تر اوسه پوري یوه سیاستوال هم نه وي کړي. هغه د انټرنیټ له لاري په میلیونو د آلر ه راغونډ کړل. د ښاغلي اوباما لپاره انټرنیټ د تبلیغاتو د کولو او چاندو او بسپنو د راټولولو یوه نه تمامېدونکې او بډایه زېرمه ده. ښایي همدا د هغه د نهایي بري سره دېره مرسته وکړي. جمهورريس بیل کلنټن هم له انټرنیټ څخه پراخه استفاده وکړه، خو اوباما همدا سیاسي صنعت کمال ته ورسوي. که چیرې اوباما انتخابات وګټي، د هغه پدې کامیابي کې به امریکایي ځوانانو مهم او اساسي رول لوبولی وي. اکثره ځوانان په انټرنیټ موبستي دي. نوي او عصري ځوانان د انلاین په حجرو کې سیاسي درس او څه زده کړي دي. دا نسل د کمپیوټر او انلاین په دنیا کې را ستر سوي دي. که څه هم، په متحده ایالاتو کې عموماً د رېپلیکن گوند د نوي ټیکنالوژۍ په استعمال او کارولو کې لمړی ګام اخلي، خو پدې انتخاباتو کې اوباما د انلاین دنیا کاملاً گټلی ده. جالبه دا ده چې جان مک کپن تر دېره وخت پوري ایمیل نه لاره. د انټرنیټ سره نا آشنا دی. مک کپن د یوې بلي پېرۍ سرې دی، او ښایي همدا د هغه لویه کمزوري وي. والسلام.

پایان